

Sygn. akt IV KK 722/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **S. Ż.**

skazanej z art. 209 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 29 stycznia 2019 r.

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w J.

z dnia 9 maja 2018 r., sygn. akt II K [...],

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy i – na podstawie art. 17 §
1 pkt 7 k.p.k. – umarza postępowanie karne, a kosztami procesu
obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J., wyrokiem z 9 maja 2018 r., skazał S. Ż. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności za uchylenie się od kwietnia do 29 sierpnia 2017 r. od wykonania obowiązku alimentacyjnego, określonego co do wysokości 300 zł miesięcznie ugodą sądową z 5 sierpnia 2016 r. (III RC [...]), przez nielożenie na utrzymanie swojego syna I. K., co naraziło go na niemożność zaspokojenia

podstawowych potrzeb życiowych, to jest za czyn z art. 209 § 1a k.k. Wyrok ten uprawomocnił się 25 maja 2018 r.

Kasację od wskazanego wyroku złożył na korzyść skazanej, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości, zarzucił wystąpienie uchybienia z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. polegającego na tym, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z 7 marca 2018 r. (II K [...]) S. Ż. została skazana za taki sam czyn, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W konsekwencji autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie wobec S. Ż. postępowania – na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji swej oczywistej zasadności zasługiwała w całości na uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Pomijając powód, który legł u podstaw wydania zaskarżonego wyroku (pierwotną przyczyną było niedochowanie należytej staranności przy sporządzeniu aktu oskarżenia; ewidentnie błędnie oznaczony czas popełnienia czynu uszedł uwagi właściwego Sądu), oczywiste pozostawało, że wcześniej w sprawie o ten sam czyn tej samej osoby zapadło prawomocne orzeczenie kończące postępowanie. Tym orzeczeniem był wyrok Sądu Rejonowego w J., sygn. akt II K [...], którym skazano S. Ż. za występki z art. 209 § 1a k.k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności za uchylanie się w okresie od kwietnia do 28 sierpnia 2017 r. od obowiązku alimentacyjnego, ustalonego ugodą sądową z 5 sierpnia 2016 r. w sprawie III RC [...], na rzecz syna I. K..

Tożsamość podmiotowa – przedmiotowa obu skazań rzucała się w oczy. Różnica w opisie okresu zachowania skazanej dotyczyła tylko jednego dnia i pozbawiona była procesowego znaczenia.

W tym stanie rzeczy, wobec wystąpienia przeszkody prawnej z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. stanowiącej bezwzględne uchybienie art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie karne (art. 537 § 2 k.p.k.). O kosztach procesu rozstrzygnięto po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k.